

1.2. СРЕДНОВЕКОВНИТЕ РИМСКИ ЗАКОНОДАТЕЛИ ЗАСЕДАВАТ В УЖ РАЗРУШЕНИЯ „АНТИЧЕН“ КАПИТОЛИЙ

Ф. Грегоровиус ни съобщава, че ние познаваме сравнително добре историята на известните архитектурни паметници в италианския Рим едва от XII–XIII в. от н.е.

Ще дадем пример. „Дълго време (след „античността“ – А. Ф.) никъде не намираме името Капитолий; ТО ИЗЧЕЗВА ОТ СТРАНИЦИТЕ НА ИСТОРИЯТА (явно още не е построен – А. Ф.); но пък в „Graphia“ се казва, че стените на Капитолия били облицовани със стъкло и злато (това са данни след X в. – А. Ф.), А НЕ СЕ КАЗВА КАК Е ИЗГЛЕЖДАЛ ТОЗИ ХРАМ... ПАЗИ СЕ ДЪЛБОКО МЪЛЧАНИЕ за някога величавите императорски форуми (значи, те още не са построени – А.Ф.) с изключение на форума на Траян; форумът на Август бил толкова затрупан под развалините и толкова обрасъл с дървета, че хората го наричали ВЪЛШЕБНАТА ГРАДИНА“ [196], т. 3, с. 447–448. Изглежда, че и форумът на Август още не е построен и ще бъде вдигнат през средните векове. А дотогава на мястото му растели дървета.

Пълен хаос цари в средновековните названия на италианския Рим заради смесицата от „антични“ и средновековни названия. Ето един пример: „ХРАМЪТ НА ВЕСТА преди бил храм на HERCULES VICTOR, а днес археолозите го смятат за ХРАМ НА КИБЕЛА; но май и тази богиня ще трябва да отстъпи мястото си на ДРУГО БОЖЕСТВО, което на свой ред ще бъде свалено след поредната археологическа революция“ [196], т. 3, с. 469–470. Цялата тази суматоха и объркана идентификация приличат повече на безпомощна игра, отколкото на научно доказани твърдения, които ни карат да мислим, че предложените „археологически идентификации“ са изградени върху твърде хлабави основи.

Ф. Грегоровиус продължава: „Близо 500 години НЕПРОГЛЕДЕН МРАК обвива тази местност (край Капитолия – А. Ф.)... Той придобива ПРЕДИШНОТО си историческо значение само благодарение на запазило то се предание, че на това място се е издигал Капитолият и ОЩЕ ВЕДНЪЖ (! – А. Ф.), след ПРОБУЖДАНЕТО на независимия дух на гражданите, става център на политическата дейност в града. През XI в. Капитолият вече е мястото, в което се решават всички проблеми на града“ [196], т. 3, с. 391. Ама как, ще попитаме ние – сред развалините ли? Нали Скалигеровата история ни уверява, че Капитолият е разрушен още в далечното минало, на практика е „изтрит от лицето на земята“ и си е останал така чак до наши дни [196], т. 4.